

cohen90@etrog.net.il להפצה

נצטוונו לקרא בכל יום פעמים באהבה, "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם". כי כל חיות נפש האדם קשור לעין, והשמירה על העין מלהביט בגנשים היא עבודה תמידית וקשה מאד. והאדם מזלזל בה בתשובו, מה עשיתי, רק הבטתי ולא פעלתי און. והשטן שמת בחטא זה יותר ממעשה העבירה עצמה, כי על מעשה העבירה, תמיד ירא השטן שמא ינקפוהו המצפון לאדם, וישוב בתשובה ונמצא מתקן נפשו, אבל על הסתכלות בגנשים כמעט שאין אדם שב בתשובה ובוכה ומתחרט. ולכן אמרו חכמים, טוב לשטן מראה עינים באשה, יותר מגופו של חטא, שבאמר "טוב מראה עינים, מהלך נפש". (מסכת יומא

דף ע"ד:) וכבר נפסק להלכה שאפילו בבגדיה של אשה שהוא מכירה, ואפילו אינם עליה, אסור להסתכל, והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה, ונתכונן להנות ממנה, דינו כמסתכל במקום ערוה, וחיבב מכת מרדות.

(רמב"ם הלכות אסורי ביאה פרק כ"א, ש לחן ערוך אבן העזר סי' כ"א).
 וכתב הרמב"ם המסתכל בערוה,

(פרוש ערוה, כל אשה שאסור במצב הקיים לקיים אתה יחסי אישות).
 מעלה על דעתו שאין בכך כלום, שהוא אומר, וכי בעלתי, או שקרבתתי אצלה, והוא אינו יודע שראית העינים עון גדול, שבאמר ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם.

(הלכות תשובה פרק ד').
 וכתב בזהר הקדוש

(פרשת פקודי דף רס"ג).
 שהמזור הראשון של גיהנום נקרא "בור", ועליו ממנה מלאך חבלה הנקרא פתו"ת, השולת שלוחיו לפתות בני אדם להסתכל בגנשים ולזנות ולנאף במחשבתו, וכשהאדם מת, מלאך זה שובר את עיני הנפש שלו, והופך אותה לעורת. שלא יכולה לאור באור החיים, עד שתתקן על ידי סבל אכזרי בבור מלא נחשים ועקרבים שנושכים אותה ומצערים אותה. ויותר מזה אמרו חז"ל

(בבא בתרא דף נ"ז)
 שאם יש לאדם שתי דרכים להגיע למחוז חפצו, אחת דרך רגילה, והשנית, גנשים מגלות זרועותיהן שם כי מכבסות בגדים, אסור ללכת בדרך השנייה, ואם הלך, אף על פי ששמר את עיניו נקרא רשע, על שהעמיד עצמו בגסיון.
 וכתבו תלמידי האר"י הקדוש, שהמסתכל תמיד בגנשים, יתגלגל בעוף הנקרא "ראה". אם לא עשה תשובה.

(שער הגלגולים הקדמה כ"ב).
 ומובא בכתבי האר"י, כי גלגול בבעל חי, אינו דומה לגלגול באדם, כי בבעל חי, זוכרת הנפש איך היתה מגלגלת באדם קודם, וכל גדולתה ותענוגותיה. וזוכרת מקור מחצבתה העליונה, ונפילתה ממקום גדול ונפלא כזה להכנס בתוך בעל חי טמא, שהוא סרחון לנפש הקדושה בלי שעור ובלתי חקר. אשר אי אפשר לציר בשכל כלל, ומי יכול לשער ולספר גדל הצער הגדול והנורא.

ודע שכל נשמה שמתגלגלת בבעל חי, לאחר כל הסבל הנורא שתעבור, לא יכולה להכנס למחיצתה בגן עדן, אלא צריכה לשוב בגלגול אדם בעל בחירה.

(שער הגלגולים הקדמה כ"ב).

וְדַע שְׂכָל מַחְשְׁבָה וְהַסְתֵּיכְלוּת נִרְשָׁמֶת בְּמִחַ לְנֶצַח, וְאֶפְשָׁר לְהַחֲזִיר אֶדָם בְּהִיפּוֹזָה לְגִלְגּוּל קוֹדֵם וְאֶפְלוּ לְגִלְגּוּלִים קוֹדְמִים וְאִזּוּ מִסְפַּר הָאָדָם פְּרִטִי פְּרִטִים כָּל מַחְשְׁבָה וְהַסְתֵּיכְלוּת שֶׁחָשַׁב וְרָאָה, וְכָל שְׂכָן שֶׁבָצָאת הַנִּפְשׁ מֵהַגּוּף הַמְּפֹרֵעַ לָהּ לְזִכֹּר הַכֹּל, שֶׁמִּיד כָּל הַרְאִיּוֹת וְהַמַּחְשְׁבוֹת הָאֶסְרוֹת עוֹמְדִים לְמוּלוֹ לְמוֹקֵשׁ. וְהֵם הַנוֹתְנִים הַכֹּחַ לְמַלְאָךְ לְשַׁבֵּר אֶת עֵינַי הַנִּפְשׁ, הִי יְצִילֵנוּ, עַד שֶׁתֵּעַבּוֹר יְסוּרִים קָשִׁים וּמְרִים לְטַהוֹר הַמַּחְשְׁבוֹת וְהַסְתֵּיכְלוּיֹת הָאֶסְרוֹת מִנִּפְשׁוֹ.

וְהַחֲתִי יִתֵּן אֵל לְבוֹ, וַיִּשְׁכֵּל מֵעַשְׂהוּ לְשׁוֹב מֵעוֹן חַמּוֹר וְתִדְרִי זֶה. וַיַּחֲשֹׁב, מִה יִתֵּן לִי וּמִה יֵצֵא לִי מִהַבִּטָּה בְּאִשְׁהָ, כְּלוּם מִיְדוּתָהּ נִאֲוֹת, וְכָלוּם אוֹכֵל לְשֹׂא אוֹתָהּ לְאִשְׁהָ, וְהִרְי אֲנִי דוֹמֵה לְאָדָם הָעוֹמֵד בְּבִנְק וְצוֹפֵה, אִיךְ אָדָם אַחַר מִקְבֵּל שְׁטָרוֹת כִּסְף מֵהַקּוֹפֵאִי, שְׂכָלוּם לֹא יוֹצֵא לִי מִזֶּה, גַּם כָּאֵן אֵין בְּזֶה אֵלָא תֵּאֲוֹת הַיִּצָּר לְבַלְבֵּל מַחְשְׁבֹתַי בְּדַבָּר שֶׁאֵין לוֹ תִּכְלִית. וְאֶמְרוּ חַז"ל שֶׁהַשֵּׁב בּוֹ מַחֲטָא זֶה וְעוֹצֵם עֵינָיו מֵרְאוֹת בְּרָע, יִתְקַיֵּם בּוֹ הַפְּסוּק הַסְּמוּךְ, הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכּוֹן, מִצְדוֹת סְלָעִים מִשְׁגְּבוּ, לְחַמוֹ נִתְּן, מִימֵיו נֶאֱמָנִים, מְלָךְ.

(הַמְּשִׁיחַ)

בְּיָפוֹ תִּחַזְקֵנָה עֵינֶיךָ.

(מִסְכַּת מַכּוֹת דָּף כ"ד.)

מי שמעונין להפיץ cohen90@etrog.net/il